

Af *Aksel Larsen*:

Til § 1.

Efter Stk. 1 indføres et nyt Stykke, saalydende:

„Den normale Arbejdsuge fastsættes dog til 45 Timer, og alle Løn- og Akkord-satser forhøjes samtidig med 6 pCt.“

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig at anbefale det af mig stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. Det er stillet til § 1 i Lovforslaget og gaar ud paa at indføre et nyt Stykke efter Stk. 1 i § 1. Stk. 1 gaar ud paa, at de Arbejdsoverenskomster, der omfattes af de af Statens Forligsmand stillede Mæglingsforslag, fornyes for det Tidsrum og med de Ændringer samt paa de Vilkaar, der indeholdes i Mæglingsforslagene. Mit Parti foreslaar, at der indføres et nyt Stykke, der lyder saaledes:

„Den normale Arbejdsuge fastsættes dog til 45 Timer, og alle Løn- og Akkord-satser forhøjes samtidig med 6 pCt.“

Det er min Opfattelse, at det vil være uhyre rimeligt at gennemføre dette Ændringsforslag. Det imødekommer det rimelige Krav, der er rejst af Typograferne, og det er i Overensstemmelse med den højtærede Statsministers Udtalelser i Forgaars om, at i de mekaniserede Fag maa man skride til en Forkortelse af Arbejdstiden. Ganske vist har den højtærede Statsminister nu sagt, at man ikke kan gennemføre saadanne Ændringer som af mig under første Behandling forlangt, fordi man ikke kan ændre Forligsmandens Forslag. Jeg kan ikke se, at Staten savner Kompetence til det. Rigsdagen og Regeringen kan ikke dække sig bag ved Forligsmanden og sige: Vi har intet Ansvar for den Overenskomst, vi her ophøjer til Lov!

Jeg vender mig imod den Betragtning,

at Staten overhovedet ikke skulde have Adkomst til at regulere Arbejdstiden. Jeg kan ikke med min bedste Vilje tro, at Statsministeren virkelig har villet give Udtryk for noget saadant. Hvis det er Tilfældet, bliver der jo ingen Mening i de Udtalelser, Statsministeren fremsatte i Forgaars. Desuden har Staten allerede paataget sig en Regulering af Arbejdstiden, idet Staten bl. a. har gennemført Loven om Forbud mod Overarbejde, i Henhold til hvilken der er en statsreguleret Arbejdstid i Industrien paa ikke over 8 Timer. Naar man kan gøre det, kan man ogsaa paa et Omraade som det her foreliggende indskrænke den normale Arbejdsuge til 45 Timer.

Nu er det saaledes, at for visse af Bogtrykkerfagets Arbejdere er Arbejdsugen allerede nede paa 45 Timer eller endnu mindre. Det gælder dem, der arbejder med forskudt Arbejdstid eller paa Nathold. Ændringsforslaget drejer sig om den normale Arbejdsuge, altsaa paa Daghold, og det er en Selvfølge, at Arbejdsugen for Nathold maa nedsættes tilsvarende

Imidlertid vil det være urimeligt, hvis man gennemfører denne Overenskomstændring, at sige, at Typograferne skal tage det deraf følgende Løntab. Det vil være rimeligt, at man i Overensstemmelse med, hvad Synspunktet altid har været inden for Arbejderbevægelsen, og i Overensstemmelse med, hvad der er gennemført tidligere, naar Arbejdstiden forkortedes, indfører en Bestemmelse om, at Lønningerne skal forhøjes nogenlunde tilsvarende. Vi har foreslaaet en Forhøjelse af de Satser, der er fastslaaet i Forligsmandens Forslag, med 6 pCt. Det er ganske vist, naar det skal være helt nøjagtigt, $\frac{1}{3}$ pCt. for lidt, men vi mener, at af praktiske Grunde skal man ikke regne med Brøker i denne Forbindelse.

Jeg anbefaler altsaa dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Jeg vil samtidig sige til den højtærede Statsminister, at saa beklageligt det er, saa er der nogen, der har informeret Statsministeren forkert. Statsministeren sagde under første Behandling, at det er rimeligt at ophøje dette Forligsmandsmæglingsforslag til Lov, fordi det er tiltraadt og anbefalet af Arbejdernes Tillidsmænd ikke alene i de grafiske Fag, men ogsaa i De samvirkende Fagforbund. Jeg maa her-